

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3121/2023. (III. 14.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.V.37.085/2022/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be, amelyben a Kúria Kfv.V.37.085/2022/2. számú végzése megsemmisítését kérte az Alaptörvény II. cikke, VI. cikk (1)–(2) bekezdése, XV. cikk (1) bekezdése, XVI. cikk (1) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései sérelmére hivatkozással.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege a rendelkezésre bocsátott iratok szerint a következő.
- [3] Az indítványozó gyermekének védelembe vételét rendelte el a Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal Püspökladányi Járási Hivatala (a továbbiakban: gyámhivatal) HB-10/GYÁM/01312-7/2020. számú határozatával, 2020. november 27-én.
- [4] Tekintettel arra, hogy a Püspökladányi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya előtt büntetőeljárás indult kiskorú veszélyeztetésének büntette miatt, a gyermek nevelőszülőnél történő, ideiglenes hatályú elhelyezését rendelték el 2021. március 4-én. Ennek felülvizsgálata során a gyámhivatal 2021. július 21-én, HB-10/GYÁM/00617-51/2021. számú határozatával a gyermek ideiglenes hatályú elhelyezését megszüntette és őt nevelésbe vette. Az indítványozó keresetlevéllel fordult a Debreceni Törvényszékhez, amelyben e döntés hatályon kívül helyezését és a gyámhatóság új eljárásra utasítását kérte.
- [5] A Debreceni Törvényszék (a továbbiakban: Törvényszék) 4.K.701.918/2021. számú ítéletében a keresetet elutasította. A Törvényszék döntésének indokolásában arra a következtetésre jutott, hogy „a gyámhivatal tényállás tisztázási kötelezettségének teljeskörűen eleget tett, eljárása a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelt, – figyelemmel a Kúria 2/2015. (XI. 23.) KMK véleményében foglaltakra is – a rendelkezésre álló bizonyítékokat, nyilatkozatokat jogszerűen és okszerűen értékelte, döntése részletes, mindenre kiterjedő indokolást tartalmazott és a határozat indokolásából megállapítható, hogy a nevelésbe vétel szükséges és indokolt volt, ezért a döntés nem jogszabálysértő” (Indokolás [91]).
- [6] Az indítványozó ezt követően felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A Kúria Kfv.V.37.085/2022/2. számú végzésében a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet visszautasította, mivel az indítványozó a Kp. 117. § (4) bekezdésében foglalt törvényi kötelezettség ellenére nem jelölte meg kérelmében a befogadás okát.
- [7] 2. Az indítványozó ezt követően fordult alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz. Álláspontja szerint a Kúria döntése megalapozatlan, az indítványozó szerint ugyanis a Kúria felülvizsgálati kérelme áttanulmányozása során nyilvánvalóan megállapítható volt, hogy kifejtette azon körülményeket, amelyek alapvető eljárási jogait sértették, így a felülvizsgálati kérelme befogadható volt. Ezen indokolás folytán a Kúria döntése sérti az indítványban megjelölt alaptörvényi rendelkezéseket. Utal arra is az indítvány, hogy a gyámhivatal érdemi döntése alapjául szolgáló tényállást hiányosan állapította meg, a Törvényszék pedig „hiányos, homályos, ellentmondásos és iratellenes tényállást elfogadva” hozta meg ítéletét.
- [8] 3. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján megvizsgálva a befogadhatóság feltételeit, jelen ügyben a következőket lehetett megállapítani.

- [9] 3.1. A Kúria végzését az indítványozó jogi képviselője 2022. március 19-én vette át, az alkotmányjogi panaszt 2022. április 12-én – az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőn belül – határidőben nyújtotta be.
- [10] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó a Debreceni Járásbíróság 31.P.23.460/2017/15. számú ítélete alapján cselkezőképességet részlegesen korlátozó gondnokság alatt áll, amely a keresetindítási jogot nem érinti, és a családjogi jognyilatkozatok közül a házassági vagyonjoggal, származás megállapításával és a gyermeke örökbefogadásához való hozzájárulással kapcsolatos nyilatkozatok megtételére terjed ki. Az Alkotmánybíróság hiánypótlási felhívására az indítványozó határidőben megküldte a gondnoka által aláírt panasz beadványt. Mindezek alapján az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogsultsággal rendelkezik, az eljárásban felperesként vett részt, így érintettnek minősül, és jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.
- [11] 3.2. Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a határozott kérelem követelménye magában foglalja, hogy az indítványnak egyértelműen elő kell adnia az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pont]. „Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig az indokolás hiánya {lásd pl. 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]} az ügy érdemi elbírálásának akadálya” {lásd legutóbb: 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [12] Jelen panasz a támadott bírói döntés tartalmi kritikáját fogalmazta meg, és a Kúria jogértelmezési tevékenységét, elsősorban a Kp. 117. és 118. §-ának a befogadási okok megjelölésének mikéntjére, megfelelő módjára vonatkozó törvény értelmezését sérelmezi. Az indítványozó csupán állítja, hogy megjelölte a befogadás okát a felülvizsgálati kérelemben, de arra nem hivatkozott indítványában, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdésében meghatározott mely okra hivatkozva nyújtotta be felülvizsgálati kérelmét.
- [13] A panasz tartalma szerint a kúriai jogértelmezés és jogalkalmazás megváltoztatására irányul; érdemi alkotmányjogi okfejtést nem tartalmaz. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok számára hátrányos döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének az alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]; 3253/2018. (VII. 11.) AB végzés, Indokolás [18]}.
- [14] Az indítvány érdemi elbírálását az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének állítása és alapjogi érveléssel kellően alátámasztott indokolása alapozhatja meg. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az indítvány érdemi elbírálásának akadálya, ha az indokolás hiányosságai miatt a kérelem nem felel meg a határozottság követelményének, illetve nem kapcsolja össze alkotmányjogilag értékelhető módon az Alaptörvény felhívott rendelkezését a sérelmezett döntéssel {3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]}.
- [15] Az indítványozó panasz beadványa – az Alaptörvényben biztosított jog sérelmét alátámasztó határozott kérelem hiánya miatt – nem tartalmaz az Abtv. 52. § (1b) bekezdésének megfelelő határozott kérelmet, így érdemi elbírálására nincs lehetőség.
- [16] 3.3. Az Alkotmánybíróság végezetül utal a korábbi döntésében írt megállapítására is, miszerint „annak megítélése, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei fennállnak-e vagy sem, jelen ügyben nem alkotmányossági, hanem szakjogi-törvényértelmezési kérdés, melyben az Alkotmánybíróság a Kúria döntését nem bírálhatja felül” {3240/2020. (VII. 1.) AB végzés, Indokolás [13]}, illetve hogy a bírói joggyakorlattól való vélt eltérés nem ad alapot alkotmányossági vizsgálatra {lásd például: 3264/2020. (VII. 3.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [17] 4. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.V.37.085/2022/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pontja, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2023. február 21.

Dr. Salamon László s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/995/2022.

